

Posudek oponenta k disertační práci **Mgr. Anny Šafránkové, Ph.D.**, která je předkládána
k uznání jako práce **rigorózní**

Název práce: Vztah soukromého a veřejného práva: minulost a současnost

Obecně

Předložená práce byla v roce 2019 úspěšně obhájena jako práce disertační. Posudek posuzuje tuto práci z toho hlediska, zda ji lze uznat za práci rigorózní v souvislosti s konáním rigorózní zkoušky.

K formálním náležitostem

Práce je strukturována do 8 kapitol, které nejdříve mapují vývoj problematiky dualismu soukromého a veřejného práva od starověku po novověk (první až čtvrtá kapitola). V navazujících kapitolách autorka rozebírá vývoj práva moderního (počínaje prosazením vlivu přirozenoprávního racionalismu s jeho konkrétními projevy v podobě položení základů konstitucionalismu, vytvoření konceptu právního státu apod.), a to s důrazem zejména na německy mluvící země.

Klíčové jsou sedmá a osmá kapitola, které se koncentrují jednak na konkrétní projevy dualismu soukromého a veřejného práva, jednak na objasnění významu tohoto rozlišení.

Členění práce je možno považovat za adekvátní zvolenému tématu.

Autorka pracuje s širokým okruhem zdrojů, které zahrnují i cizojazyčné prameny zejména německé provenience. Zdroje jsou dostatečně využity v práci v poznámkovém aparátu.

Z hlediska formálních náležitostí a požadavků kladených na rigorózní práce nelze předložené práci nic vytknout.

K obsahu práce

Práce má primárně deskriptivní povahu, neboť na základě podkladových zdrojů umožňuje učinit si představu o tom, jak se vyvíjel dualismu soukromého a veřejného práva. Samozřejmě není bez systémových souvislostí; zohledňuje zejména historický kontext, do kterého byly jednotlivé koncepce zasazeny. Deskriptivní přístup je vzhledem k tématu práce nutností; je-li tématem vztah dvou prvků, který se začal vyvíjet v minulosti, je nutné popsat tento vývoj a následně pak i praktické projevy určitého jevu, tj. dualismu soukromého a veřejného práva.

Za přínos práce je nutno považovat kritický přístup autorky, která mnohdy nenalézala relevantní oporu pro důraz, který je na rozlišování soukromého a veřejného práva v některých případech kladen. Uznává, že toto rozlišení není bez významu, avšak tvrdí, že nelze jeho důsledky přeceňovat. Určitou jednotící linií argumentů ve prospěch existence zkoumaného dualismu představuje jeho „politické“ využití, které se odráží v novém pohledu na vztah státu

a jednotlivce, resp. společnosti a státu. Tím zároveň autorka odpovídá minimálně implicitně na otázku, proč se např. v anglofonních zemích takový důraz na tento dualismus neklade.

Nepřehlédnutelnou skutečností nicméně je, že samotné platné právo z dualismu soukromého a veřejného práva vychází, a proto je nutno jej analyzovat a metodologicky korektně aplikovat nejen při tvorbě práva, ale i jeho interpretaci a aplikaci.

S mnoha naznačenými tezemi autorky lze souhlasit. Za cenné považuji zejména kritické zkoumání dualismu soukromého a veřejného práva, jež ukazuje, jako v mnoha jiných případech, že některé právní jevy mohou být značně přeceňované.

Případné výhrady k obsahu práce jsou dány spíše subjektivně odlišným důrazem, který lze na jednotlivé aspekty zkoumaného dualismu klást, než že by mohlo jít o odhalení potenciálních nepřesností či dokonce chyb v autorčiných úvahách.

Závěr

Protože práce podle mého přesvědčení splňuje kritéria kladená na práce rigorózní, lze práci takto uznat.

V Praze dne 14. prosince 2022

Doc. JUDr. Jan Tryzna, Ph.D., v.r.